

EXPUNERE DE MOTIVE

Sancțiunile prevăzute în Legea audiovizualului 48 din 1992 s-au dovedit a fi inaplicabile și ineficace. Consiliul Național al Audiovizualului nu a putut impune în foarte multe cazuri respectarea legii. Ca atare, noua lege, aprobată de Parlament în 2002 și-a propus, printre altele, să pună la dispoziția Consiliului Național al Audiovizualului un instrument prin care să poată impune respectarea prevederilor din actele normative.

Prima sancțiune severă aplicată a demonstrat însă că rigoarea legii și a aplicării acesteia a ridicat suspiciunea față de intențiile acestei autorități, hotărârea fiind interpretată ca fiind un act politic de suprimare a unei voci din audiovizual. Pentru a înlătura posibilitatea ivirii unor astfel de situații, precum și a eventualelor abuzuri, am considerat că ar fi benefică o gradare a sancțiunilor astfel, ca cel care încalcă grav, în mod repetat prevederile legale să nu se poată apăra invocând o presupusă acțiune politică, sau sancțiune dintr-o dată prea gravă.

Această modificare nu va avea nici o înrâurire asupra deciziilor luate pe baza prevederilor legale în vigoare azi. Legea nu poate dispune decât pentru viitor.

Ca atare legea este concepută pentru viitor și nu în ideea de suprimare a libertății de exprimare ci, din contră, ca un instrument prin care participanții la actul cultural și ziaristic din domeniul audiovizualului vor putea fi convinși să respecte legea, libertățile și drepturile cetățenești fără a se recurge la soluția drastică de a li se lua dreptul de a mai participa la acest act.

INIȚIATORI: Deputat Kelemen Hunor – U.D.M.R

Deputat Márton Árpád – U.D.M.R